

Our Heavenly Guidance System

By Elder Sergio R. Vargas
Of the Seventy

Sistemul nostru de călăuzire cerească

Vârstnicul Sergio R. Vargas
din Cei Șaptezeci

April 2025 general conference

As we focus our lives on Jesus Christ, we will find our way home, enduring to the end and rejoicing to the end.

Jesus Christ changed my life when I was baptized at the age of 26 in my beloved Frutillar, Chile. At that time, my job took me across the ocean, rivers, and lakes of the beautiful Chilean Patagonia. After my baptism, I saw my work and my life in a new and different way, recognizing that truly “all things denote there is a God.”

In nature, salmon are born in the source of the rivers. At some point in their lives, they need to swim downriver to reach the ocean, where they find the nourishment and conditions necessary for their development.

But the ocean is also a dangerous place where predators lurk and where fishers try to catch the salmon with flashy hooks that imitate food but do not nourish them. If the salmon can survive these threats, they will be ready to use their powerful guidance system to return upriver to the same place where they were born, facing new and some familiar challenges. Scientists have studied their migratory behavior for years and have discovered that they use a type of magnetic map, similar to GPS, to guide them to their final destination with incredible precision.

We can all return one day to the heavenly home from where we came. And like the salmon, we have our own magnetic map, or Light of Christ, to guide us there. Jesus taught His disciples, “I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me.”

Pe măsură ce ne concentrăm viața asupra lui Isus Hristos, vom găsi drumul spre casă îndurând până la sfârșit și bucurându-ne până la sfârșit.

Isus Hristos mi-a schimbat viața când am fost botezat, la vârsta de 26 de ani, în preaiubitul meu Frutillar, Chile. La acea vreme, munca mea m-a purtat de-a lungul oceanului, râurilor și lacurilor din frumoasa Patagonie chiliană. După botezul meu, mi-am văzut munca și viața într-un mod nou și diferit, admitând că într-adevăr „toate lucrurile arată că este un Dumnezeu”.

În natură, somonii prind viață la izvoarele râurilor. La un moment dat în viața lor, trebuie să înoate în aval pentru a ajunge la ocean, unde găsesc hrana și condițiile necesare dezvoltării lor.

Dar oceanul este și un loc periculos, unde prădătorii pândesc și unde pescarii încearcă să prindă somonii cu cârlige strălucitoare care imită mâncarea, dar nu îi hrănesc. Dacă somonii reușesc să supraviețuiască acestor amenințări, vor fi gata să-și folosească puternicul sistem de călăuzire pentru a se întoarce, în amonte, în același loc în care au prins viață, confruntându-se cu provocări noi și cu unele familiare. Oamenii de știință au studiat, ani de zile, comportamentul lor migrator și au descoperit că folosesc un fel de hartă magnetică, similară GPS-ului, care-i călăuzește către destinația lor finală cu o precizie incredibilă.

Noi, toți, ne vom putea întoarce într-o zi la căminul ceresc, de unde am venit. Și, asemenea somonilor, avem propria hartă magnetică, sau „lumina lui Hristos”, care ne călăuzește către acel loc. Isus i-a învățat pe ucenicii Săi: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl

As we focus our lives on Jesus Christ, we will find our way home, enduring to the end and rejoicing to the end. President Russell M. Nelson taught that “the joy we feel has little to do with the circumstances of our lives and everything to do with the focus of our lives.”

Our Divine Nature and Destiny

From the family proclamation, we read that “each [of us] is a beloved spirit son or daughter of heavenly parents, and, as such, each has a divine nature and destiny. ... In the premortal realm, spirit sons and daughters knew and worshipped God as their Eternal Father and accepted His plan by which His children could obtain a physical body and gain earthly experience to progress toward perfection and ultimately realize their divine destiny as heirs of eternal life.”

Before His birth in mortality, Jesus Christ appeared to Moses and spoke to him on behalf of the Father. He told Moses He had a great work for him to do. During that meeting, the Lord called him “my son” several times.

After that experience, Satan came tempting him, saying, “Moses, son of man, worship me.”

Moses responded to the temptation by remembering his divine nature, saying, “Who art thou? For behold, I am a son of God.” The truth freed Moses from an attack by the adversary.

Brothers and sisters, the hooks of mortality are real. They are often enticing, but they seek only one target: to pull us out of the course of living waters that lead to the Father and eternal life.

I know how real the hooks of mortality can be. One Sunday, as a new convert, I was teaching a priesthood class when an unsettling conversation arose. I struggled to finish my lesson. I took offense and felt that I was the victim. Without saying a word, I headed for the exit with the idea that I would not return to church for a while.

At that very moment, a concerned priesthood holder stood in front of me. He lovingly invited me to focus on Christ and not on the

decât prin Mine”.

Pe măsură ce ne concentrăm viața asupra lui Isus Hristos, vom găsi drumul spre casă îndurând până la sfârșit și bucurându-ne până la sfârșit. Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat că „bucuria pe care o simțim [are puțin de-a face cu circumstanțele vieții noastre], dar are de-a face în totalitate cu [obiectivul] vieții noastre”.

Natura noastră divină și destinul nostru divin

În proclamația despre familie citim că „fiecare [dintre noi] este un fiu iubit sau o fiică iubită de spirit ai unor Părinți Cerești și, prin urmare, fiecare are o natură și un destin divine... În existența lor premuritoare, fiii și fiicele de spirit L-au cunoscut și L-au preaslăvit pe Dumnezeu ca Tatăl lor Etern și au acceptat planul Său prin care copiii Săi puteau obține un trup fizic și dobândi experiență pământească pentru a progresa către perfecțiune și, în cele din urmă, pentru a-și împlini destinul divin ca moștenitori ai vieții eterne”.

Înainte de nașterea Sa în viața muritoare, Isus Hristos i-a apărut lui Moise și i-a vorbit în numele Tatălui. El i-a spus lui Moise că avea o lucrare mare pe care el trebuia s-o facă. În timpul acelei întâlniri, Domnul l-a numit de mai multe ori „fiul Meu”.

După acea experiență, Satana a venit la el și l-a ispitit spunând: „Moise, fiul omului, preaslăvește-mă pe mine”.

Moise a răspuns ispitei amintindu-și natura sa divină și spunând: „Cine ești tu? Pentru că, iată, eu sunt un fiu al lui Dumnezeu”. Adevărul l-a eliberat pe Moise de un atac al dușmanului.

Frați și surori, cârligele cu momeală ale vieții muritoare sunt reale. Ele sunt deseori ademenitoare, dar urmăresc un singur scop: să ne tragă din cursul apelor vii care duc la Tatăl și la viața eternă.

Eu știu cât de reale pot fi cârligele cu momeală ale vieții muritoare. Într-o duminică, în calitate de nou convertit, predam în cadrul unei clase a preoției, când a început o conversație tulburătoare. M-am chinuit să-mi termin lecția. M-am simțit jignit și m-am considerat victimă. Fără să scot un cuvânt, m-am îndreptat spre ieșire, cu gândul că nu mă voi mai întoarce la biserică o perioadă.

Chiar în acel moment, un deținător al preoției îngrijorat s-a oprit în fața mea. Cu dragoste, el m-a invitat să mă concentrez asupra lui Hristos

situation we had experienced in class. As I looked back on the experience with him, he shared with me that he heard a voice tell him, “Go after him; he is important to me.”

My dear friends, we are all important to Him. President Nelson taught that “because of our covenant with God, He will never tire in His efforts to help us, and we will never exhaust His merciful patience with us.” Our divine nature and covenant relationship with God entitle us to receive divine help.

The Need of Nourishment

Just as salmon need to be nourished in the ocean to grow, we also need to nourish ourselves spiritually to avoid dying of spiritual malnutrition. Prayer, the scriptures, the temple, and our regular attendance at Sunday meetings are vital in our spiritual menu.

In November 1956, Ricardo García entered the waters of baptism in Chile, becoming the first member of the Church in my country. Just one day before he died, he declared before his family and friends, “Many years ago, missionaries invited me to be happy along with my family. I am a happy man. Tell everyone in Chile the gospel is happiness.”

After having been nourished with the gospel of Jesus Christ, Ricardo dedicated his entire life to serving God and his neighbor with love. His example of discipleship has blessed generations, including me. The Prophet Joseph Smith taught that “a man filled with the love of God, is not content with blessing his family alone, but ranges through the whole world, anxious to bless the whole human race.”

Return to Our Heavenly Home

Deep inside each of us is a desire to return to our heavenly home, and Jesus Christ is our heavenly guidance system. He is the way. His atoning sacrifice makes it possible for us to make sacred covenants with God. Once we make covenants, we will at times find ourselves swimming against the current. Danger, disappointment, temptation, and affliction will test our faith and spiritual strength. Ask for help. Jesus Christ understands and is always eager to share our burdens.

și nu asupra situației prin care noi trecuserăm în cadrul lecției. Rememorând acea experiență, el mi-a împărtășit că a auzit un glas spunându-i: „Du-te după el; el este important pentru Mine”.

Dragii mei prieteni, noi, toți, suntem importanți pentru El. Președintele Nelson ne-a învățat că „datorită legământului nostru cu Dumnezeu, El nu va obosi niciodată în eforturile Sale de a ne ajuta și nu Își va epuiza niciodată răbdarea plină de milă față de noi”. Natura noastră divină și relația pe care o avem cu Dumnezeu prin legământ ne îndreptătesc să primim ajutor divin.

Nevoia de hrănire

Așa cum somonii trebuie să se hrănească în ocean pentru a crește, tot așa și noi trebuie să ne hrănim spiritual pentru a evita să murim din cauza malnutriției spirituale. Rugăciunea, scripturile, templul și participarea noastră cu regularitate la adunările de duminică sunt vitale în meniul nostru spiritual.

În luna noiembrie a anului 1956, Ricardo García a intrat în apele botezului în Chile, devenind primul membru al Bisericii din țara mea. Cu o zi înainte să moară, el a declarat în fața familiei și prietenilor: „Cu mulți ani în urmă, misionarii m-au invitat să fiu fericit alături de familia mea. Sunt un om fericit. Spuneți tuturor celor din Chile că Evanghelia înseamnă fericire”.

După ce a fost hrănit cu Evanghelia lui Isus Hristos, Ricardo și-a dedicat întreaga viață slujirii lui Dumnezeu și aproapelui său cu dragoste. Exemplul său de ucenicie a binecuvântat generații întregi, inclusiv pe mine. Profetul Joseph Smith ne-a învățat că „un om plin de dragoste lui Dumnezeu nu se mulțumește doar cu binecuvântarea familiei lui, ci merge prin întreaga lume, nerăbdător să binecuvânteze întreaga rasă umană”.

Înapoi la căminului nostru ceresc

Adânc, în interiorul fiecăruia dintre noi, există dorința de a ne întoarce la căminul nostru ceresc, iar Isus Hristos este sistemul nostru de călăuzire cerească. El este calea. Sacrificiul Său ispășitor face posibil ca noi să facem legăminte sacre cu Dumnezeu. Odată ce facem legăminte, ne vom găsi, uneori, în situația de a înota împotriva curentului. Pericolul, dezamăgirea, ispita și suferința ne vor testa credința și tăria spirituală. Cereți ajutor. Isus Hristos înțelege și este întotdeauna dornic să ne ajute cu poverile noastre.

Remember that He is known as “a man of sorrows, and acquainted with grief.” The Savior taught, “In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world.” His atoning sacrifice allows our sins to be forgiven to the point that He no longer remembers them.

We may not totally forget our sins as part of our mortal learning so we will remember not to repeat them. Instead, we will remember Him as we take the sacrament at church every Sunday. This ordinance is an essential part of worship and spiritual development. Joy comes when we understand that this is not just another day. “The sabbath was made for man” with the intention of giving us rest from the world and renewing our body and spirit.

We also remember Him when we go to the temple—the house of the Lord. Temples give us a deeper knowledge of Jesus Christ as the center of the covenant that leads us to eternal life, “the greatest of ... the gifts of God.”

Attending the temple has given me comfort and great hope about our eternal destiny. I have experienced heavenly connections with people on both sides of the veil. I’ve seen healing miracles in the lives of my young children, two of whom live with unseen illnesses that require daily care for the rest of this life.

Our family rejoices as we share about the plan of happiness. My children’s faces light up when they hear that, thanks to Jesus Christ, their “afflictions shall be but a small moment.” We love our children deeply, and we know that someday, as President Jeffrey R. Holland taught, they “will stand before us glorified and grand, breathtakingly perfect in body and mind.” Our covenants bring us closer to God to the point of making the impossible possible, filling every space of darkness and doubt with light and peace.

Thanks to Jesus Christ, there are hope and well-founded reasons to continue loving, praying, and supporting those we care about.

I know He lives. He knows us and He loves us. He is the way, the truth, and the life of the world.

I invite all of us today to center our lives on

Amintiți-vă că El este cunoscut ca fiind un „om al durerii și obișnuit cu suferința”. Salvatorul ne-a învățat: „În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”. Sacrificiul Său ispășitor permite ca păcatele noastre să fie iertate, până la punctul în care El nu-și mai amintește de ele.

Este posibil să nu ne uităm complet păcatele ca parte a învățării noastre în viața muritoare, așadar ne vom aminti să nu le repetăm. Dar, ne vom aduce aminte de El când luăm din împărțanie la biserică, în fiecare duminică. Această rânduială este o parte esențială a preaslăvirii și dezvoltării spirituale. Bucuria vine atunci când înțelegem că aceasta nu este doar o altă zi. „Săbatul a fost făcut pentru om” cu intenția de a ne da odihnă în raport cu lumea și de a ne reînnoi trupul și spiritul.

De asemenea, ne aducem aminte de El când ne ducem la templu – casa Domnului. Templele ne oferă o cunoaștere mai profundă despre Isus Hristos ca element central al legământului care ne conduce către viața eternă, „cel mai mare dintre darurile lui Dumnezeu”.

Participarea la rânduielile din templu mi-a oferit alinare și o mare speranță în legătură cu destinul nostru etern. Am avut parte de legături cerești cu oameni aflați de ambele părți ale vălului. Am văzut miracole de vindecare în viața copiilor mei mici, dintre care doi trăiesc cu boli nevăzute care necesită îngrijire zilnică pentru tot restul acestei vieți.

Familia noastră se bucură când împărtășim despre planul fericirii. Chipurile copiilor mei se luminează când aud că, datorită lui Isus Hristos, „suferințele [lor] vor fi numai pentru un scurt timp”. Ne iubim copiii foarte mult și știm că, într-o zi, așa cum ne-a învățat președintele Jeffrey R. Holland, ei vor „sta în fața noastră glorificați și măreți, cu trup și minte de impresionantă perfecțiune”. Legămintele noastre ne aduc mai aproape de Dumnezeu până în punctul în care fac imposibilul posibil, umplând fiecare spațiu de întuneric și îndoială cu lumină și pace.

Datorită lui Isus Hristos, există speranță și motive bine întemeiate de a continua să-i iubim pe cei la care ținem, să ne rugăm pentru ei și să-i sprijinim.

Eu știu că El trăiește. El ne cunoaște și ne iubește. El este calea, adevărul și viața lumii.

Invitația mea pentru noi, toți, este să ne

Jesus Christ and His teachings. Doing so will help us avoid biting the hooks of temptation, offense, and self-pity. We will stand as temples— holy, firm, and constant. We will weather the storms, and we will make it home, enduring to the end and rejoicing to the end. In the name of Jesus Christ, amen.

concentrăm viața asupra lui Isus Hristos și învățăturilor Sale. Acest lucru ne va ajuta să evităm să mușcăm din cârligele cu momeală reprezentate de ispită, jignire și autocompătimire. Vom rămâne în picioare asemenea templelor – sfinți, fermi și consecvenți. Vom trece peste furtuni și vom ajunge acasă îndurând până la sfârșit și bucurându-ne până la sfârșit. În numele lui Isus Hristos, amin.